ماهنامه
حراء
Monthly
Hera
میاشتنی
ماهنامهٔ تربیتی، علمی و دینی

چهارشنبه د ۱۴۰۰ل د میزان ۷مه، د صفر ۲۲مه، د ۲۰۲۱م د سپتمبر ۲۹مه دوه یم کال ۱۱مه گڼه

AAIAN FOUNDATION
Registered Charity
in the UK
Reg No: 1145407

مسلمان برادر مسلمان است

رسول الله ﷺ می فرماید:
«صدقه هرگز از ثروت انسان نمی کاهد و به یقین الله در برابر گذشت بنده اش، عزت او را زیاد می کند و هرکس به خاطر الله تواضع و فروتنی نماید، الله عزوجل او را بلند مرتبه می گرداند.»
صحیح مسلم (۲۵۸۸)

په دعوتي کار کې د بدیلونو اړتیا

صفحه ۲

اسباب تغییر مثبت در جوامع بین ملتها! صفحه ۲

اثرات ناگواری جنگ بالای اقتصاد خانواده ها مخ ۲

خوري! دعوت یواځې د سړیو نه بلکې د ښځو دنده هم ده مخ ۵

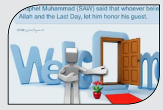
HONOURING GUESTS page 6

Fitrah in islam page 7

سرمقاله

نا امید نباشید...

امید یکی از پایه های زندگی و نعمت الهی است که چرخ زندگی را به گردش می‌اندازد و تلاش وانگیزهٔ انسانی را پرشتاب می کند. امید حالت روانی‌ای است که در نتیجهٔ آن انسان در انتظار اموری که تحقق آن ممکن است، به کار و تلاش و زندگی خویش با دلگرمی دوام می‌دهد. بعبارت دیگر، امید در انتظار چیزی بودن است در حالی که مقدمات آن فراهم شده و عکس آن یأس است که انتظار انسان از رسیدن به خواستهای مطلوب قطع گردیده، و در نتیجه هرنوع تلاش و کوشش ارزش خود را برایش از دست می‌دهد.

الله جل جلاله در سورهء کهف به نقش امید در تشویق به عمل صالح و دوری از انحراف اعتقادی چنین اشاره نموده است: فَمَن كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾ الكهف

(پس هر کس به لقای پروردگار خود امید دارد باید به کار شایسته بپردازد و هیچ کس را در پرستش پروردگارش شريك نسازد).

وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ [الحجر : ٥٦]

چه کسی جز گمراهان از رحمت پروردگارش ناامید مي‌شود؟

امیدوار بودن نه تنها بخاطر تلاش جهت حصول اهداف معنوی ضروری است، بلکه اهداف عادی و زندگی روزمره نیز بدون آن بخوبی پیش رفته نمی تواند. عامل عمدهٔ نا امیدی مردم، رکود اقتصادی واقتصاد ورشکستهٔ افغانستان است، که متأسفانه فاقد هرنوع زیربنا می‌باشد. برخلاف ارقام فریبنده‌ای سالهای قبل که افغانستان را بعنوان کشوری درحال رشد سریع اقتصادی معرفی می کرد، حالا همه می‌دانیم که چیزی در بساط نیست و ما در حقیقت روی چپرکت بیگانه خوابیده بودیم که سیاسیون و دولتمردان ما به جای توکل به الله جل جلاله و اعتماد به منابع زیرزمینی و نیروی بشری کشور، طی سال های گذشته به ملت ما ترانهٔ اعتماد به "اجنبی" و فوائد بی شمار خروج خارجی ها را سرداده بودند. حالا هر هموطن ما می‌داند که وجود خارجی های در کشور ما سرابی بیش نبوده و ما در وضعیت بدی قرار داریم که نه به پاهای خود می‌توانیم بایستیم و نه هم کمک های بخور و نمیر غرب می‌تواند مشکلات ما را حل سازد.

په دعوتي کار کې د بدیلونو اړتیا

څه فکر کوئ، په نننۍ زمانه کې به یو عادي عالم ددې وخت درکړي چې نیم ساعت فقط ورکې ټوکې وکړئ، وخاندئ او وخت تېر کړئ؟ دا به لاناشوني وګڼئ چې د نن شیخ القرآن دې راولګېږي او د ټوکو یوه ټولګه دې ولیکي، تر دې چې په ټولنه کې معروفه شي او خلک دې ورځنۍ استفاده وکړي.

له نن نه نږدې زر کاله مخکې یو عالم تېر شوی دی، هغه د ټوکو کتاب (أخبار الحمقى والمغفلين) لري، دده نوم جمال الدين أبو الفرج عبد الرحمن بن علي بن محمد الجوزي دی او په (۵۹۷ هـــــ، ز) وفات شوی دی، هغه یو عادي ملا نه دی، بلکې په تفسیر، حدیثو او تاریخ کې امام دی، د نن له واعظانو قوي واعظ وو، مګر دده دغه عظیم شخصیت په دې داغداره شوی نه دی چې ولې یې د ټوکو کتاب لیکلی دی؟

دده په څېر نور هم شته او زمونږ ځینې کتابونه خو داسې دي چې تر اوسه په مدارسو کې د نصاب په حیث تدریسېږي، لویو علماوو لیکلي او یا تأئید کړي دي، مګر په منځ کې یې ډېر داسې څه شته چې کېدای شي، که څوک یې تر شا فلسفې ته ځیر نه شي؛ نو له مونږ سره یې مناسب ونه ګڼي.

دا او دېته ورته ټولې هڅې په حقیقت کې تر شا «د بدیلونو» پیغام لري، هلته چې امام ابن الجوزي رحمه الله ټوکې لیکي، لامل یې دا نه دی چې وخت ورسره زیات وو، وزګار وو او ویل یې راځه خلک وخندوه، بلکې لامل یې داوو چې هلته د هغه معاصر ادبیات په مختلفو ډګرونو کې د باطل په ننګه لګیا وه، ابن الجوزي رحمه الله او څومره نور علماء چې دغه ډول هڅې یې کړي، هغوی راولګېدل او د حق په ننګه یې ادبیات راوڅرخول او له همدې کبله خو یې په خپله زمانه کې مونږ ته ښه نوم پرېښی دی، هغوی په خپل وخت کې خپل حریف سر جیږولو ته پرېښی نه دی او په هر ډګر کې یې داسې بدیلونه وړاندې کړي دي چې اسلامي امت تر نننه او آن تر قیامته د هغوی په ویاړنو هسکه غړۍ ګرځي.

په دعوتي کار کې د بدیلونو اړتیا د رسول الله صلی الله علیه وسلم له ژونده نیولې تر قیامته پورې موجوده ده، د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په وفات سره اسلامي شریعت کمزوری نه شو، بلکې لاقوي شو، خپور شو او ریښې یې مضبوطې وغځېدې، ددې لامل د بېلابېلو بدیلونو د تیاري وه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپل ژوند کې تر سره کړی وو.

پیغمبر صلی الله علیه وسلم چې په خپل ژوند کې ابوبکر صدیق رضي الله عنه د لمانځه د امامت وایي، دا په خپله د ځان د بدیل هڅه وه او مونږ خو د سیرت په لویو بابونو کې دا خبره ډېره لولو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په هر ځل چې له مدینې منورې وتلی دی، د ځان په ځای یې هلته څوک نائب پرېښی دی، دا په هر وار په جلا شکل د بدیل وړاندې کول وه.

د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په ژوند کې د دعوتي او جهادي وفدونو مشري ډېر کله نورو صحابه وو رضي الله عنهم ته هم سپارل شوې چې دا د بدیل فلسفه تر شا لري.

او که مونږ په اسلامي شریعت کې د زده کړې ارزښت ته تم شو، هلته به له زده کړې سره د بل ته د ښودلو او تدریس ډېر فضیلتونه هم ووینو، زمونږ سلفو صالحینو بیا د استاذانو د پیدا کولو ترڅنګ د زده کوونکو د پیدا کولو هڅه هم کړې چې ددې هدف هم یوازې د بدیلونو وړاندې کول وه.

د اسلامي دعوتي کار روح دا نه دی چې دادې د یوه کس په مړینه له منځه لاړ شي او که داسې وی؛ نو د رسول الله صلی الله علیه وسلم په وفات سره باید داسې شوي وی، له همدې کبله نو ښایي چې د نویو دعوتګرو په روزنه کې له پوره سخاوته کار واخیستل شي.

او ددې کار لویه ځانګړنه داده چې د ژوند ټولو اړخونو ته شامل دی؛ نو له همدې کبله باید د ژوند د هرې برخې ته اسلامي بدیلونه ولري، که څوک وایي: له کافر ډاکټر څخه دوا مه پلورئ، کافر انجنیر ته د وظیفې فرصت مه ورکوئ او... خو په خپله ټولنه کې د مسلمان ډاکټر، مسلمان انجنیر او... د روزلو بدیل نه لري، هسې وایي او ډېر امکان ددې شته چې په دغه خبره هم ګناهګار شي، اګر که دده فکر به دا وي چې زه په دې خبره ټولنه له ګناه څه ساتم.

د اسلامي کار روح بدیلونه ایجابوي، اسلام که شراب حراموي، نور شربتونه حلالوي، که زنا حراموي؛ نو نکاح روا ګڼي، که غلا او غصب حراموي؛ نو صدقه، زکات او عشر غوره ګڼي، دا ټول د بدیلونو په معنی دي.

مونږ که د نن مبارزه کامیابول غواړو، باید په هر ډګر کې بدیلونه ولرو، که آبل سبا هم د اسلامي نظام د راتګ امید لرو؛ خو چې نن نه ورته د بېلابېلو ډګرونو متخصین وروزو، تر څو په هر ډګر کې زمونږ دعوتي نیابت وکړی شي او دا خو شونې نه ده چې یوازې د یوه تخصص وګړي دې د ټولنې د ټولو ډګرونو په درد دوا شي.

اسباب تغییر مثبت در جوامع بین ملتها!

وقتی به تاریخ بشر نگاهی بکنیم میبینیم که در اوایل جوامع بشری بسیار کم و ناچیز تطور داشتند اما به شکل تدریجی جوامع آنها تغییر کردند و مترقی گشتند.

دانشمندان این تحولات و تغییراتی را که در سطح جوامع بشری بوجود می آید به چند اصلی مرتبط و مختصر گردانده اند اگر هر ملت و مردمی آن اصول را مد نظر گیرند در آینده خیلی نزدیک صاحب قدرت عظیم و جایگاهی عالی خواهد بودکه من از آن به شکل مختصر یاد آوری می شوم.

۱–فراگیری علم: هر قوم و ملتی که می خواهد مستقل،آزاد و متطور باشند اول باید علم را بیاموزند زیرا انسانهای جاهل و نادان نمی توانند مترقی و مستقل باشند.

و الله منان هم زمانی که به نبی علیه السلام در اوج فساد و نابسامانی ملتش وحی کرد فرمود که بخوان و علم را برای آنها بیاموزان و نگفت که مشرکین قتل و کشتار، بی عدالتی و خیانت نکنند بلکه گفت که علم بیاموزند از این ارشاد الهي معلوم می شود که اصل اولی که جوامع را دگرگون و فکر ملت ها را بیدار می سازد او علم است.

پس ما باید در پی فراگیری علم باشیم و از تمام مصارف خود کم کنیم و یک بودجه مشخص را برای تعلیم اختصاص دهیم.

۲–اتحاد و همبستگی: ملتی که به نام این و آن از همدیگر بپاشند و پارچه پارچه شوند هیچ قدرت نمی تواند از انزوا و عدم پیشرفت آنها جلوگیری کنند .

اما اگر ما یک جسد شویم و دست یکی دیگر را بگیریم و بخاطر آبادی کشور خود فعالیت نماییم می توانیم که به زود ترین وقت متطور و آزاد شویم.

۳— ساختن زیر بنا های اقتصادی در کشور: ما زمانی می توانیم به پای خود بی ایستیم که در هر بخش از بخشها و در عرصه از عرصه های زندگی زیر بنای اقتصادی داشته باشیم.

و همیش وقت بالای قیادت های خود فشار وارد کنیم تا زیر بنا را در داخل کشور بسازند ولو اگر زمانگیر هم بوده باشد مانند داشتن برق، صنعت...

۴— داشتن یک ارتش قوی و منظم: تا زمانی که یک کشور دارایی یک قوت نظامی قوی و منظم نباشد هیچ قیادت و دولتی آنرا ارزش نمی دهند.

۵— داشتن یک سیاست دقیق و پالیسی منظم.

اثرات ناگواری جنگ بالای اقتصاد خانواده ها

آواره شدن مردم از خانه و کشور به کجا خواهد رسید ؟

فرار مغز ها چی عواقبی را بار خواهد آورد ؟

جنگ های چندین دوره ای در افغانستان باعث شده تا تعداد زیادی از مردم کشور مهاجر شده و آواره در کشور های بیگانه و بیرون مرزی پناهنده شوند ، از دیار خویش بدور در غربت به سر ببرند . همچنان آواره و بیجا شده گان داخلی نیز یک رقم قابل توجه را به خود اختصاص داده است .

طی چند دهه جنگ تعداد زیادی از مردم کشور بی سرپناه شده و از خانه های خویش بیرون شدند ، اثرات جنگ ازقبیل نا امنی ، نبود وضع خوب اقتصادی ، نبود کار و وظیفه ، نبودن موقع مناسب برای استفاده از مغز ها ، نادیده گرفته شدن جوانان و نبود موقع پیشرفت و ترقی .... و ده ها دلایل بوجود آمده سبب مهاجرت های ناخواسته و مجبوری برای مردم گردیده است .

طی چند دهه قبل فرار مغز ها از کشور سبب عقب ماندگی کشور گردید ، بر اساس ارقام ذکر شده توسط ریچارد ایوپلا مسوول کمیشنری سازمان ملل متحد در امور پناهندگان افغانستان از آغاز سال ۲۰۰۲ الی سال ۲۰۱۵ میلادی آمار بیجا شده گان داخلی را در سال ۱۳۹۴ بیش از ۲۰ هزار خانواده ذکر نموده ، شیر علم امله وال معین پالیسی وزارت امور مهاجرین و عودت کننده گان در حکومت جمهوریت ، تعداد آواره گان به اثر جنگ های اخیر کشور را به ۶۰ هزار خانواده تخمین نموده که در ۲۰ سال پسین

بی سابقه میباشد .

نظر به گزارشات اخیر وزارت مهاجرین حکومت جمهوریت تعداد مهاجرین به میلیون ها نفر میرسد ، که از آن جمله ۸ میلیون مهاجر طی ۱۷ سال دوباره به کشور برگشت نموده ، و حدود ٦ میلیون نفر هنوز هم مهاجر میباشند .

این مهاجرت بیشتر به کشور های امریکا ، آلمان (جرمنی) ، بریتانیا ... و کشور های آسیایی : پاکستان ، ایران ، ازبکستان .. صورت گرفته است ، که رقم اخیر مهاجرت ها طی چند ماه گذشته

احصائیه دقیق نگردیده و تثبیت نشده است .

نظر به آخرین گزارشات ذکر شده یک هزار نفر در هندوستان به گونه مجبوری مهاجر شده اند ، به سبب نبود موقع مناسب پولی نمیتوانند دوباره به کشور برگردند .

طی چند ماه گذشته به تعداد بیجاشدگان و مهاجرین داخل کشور و بیرون از کشور افزایش بی سابقه ای نموده است ، طی جنگ ها جمع کثیر از مردم به اثر نا امنی و ضعف اقتصاد از خانه هایشان بیجا شده مهاجر و آواره شده اند .

جنگ ها بر اقتصاد کشور ضربه شدیدی وارد نموده که از سبب آن اقتصاد خانواده ها نیز به صفر تقرب نموده است ،

مردم از کار و وظیفه خویش به دور ماندند ، و طی دوماه معاشات خویش را از اخذ نه نموده اند .

که اینکار خود فاجعه بار است ، نبود کار و شغل برای امرار معاش برای شهروندان کشور سبب مهاجرت های ناخواسته شده است ، مهاجرت ها به گونه اختیاری و اجباری به اثر اقتصاد ضعیف در کشور افزایش چشم گیری نموده است ،

که این همه از اثر نبود وضعیت خوب اقتصادی و راکت ماندن پول کشور میباشد .

در صورت بیرون نشدن پول کشور از حالت منجمد و آغاز نشدن دوباره تعاملات بانکی همچنان در صورت آغاز نشدن وظایف و توضیع معاشات مامورین امکان افزایش به مهاجرت های ناخواسته از اثر ضعف اقتصاد بیشتر خواهد شد .

در صورت افزایش مهاجرت ها فاجعه ذهنی رخ خواهد داد، زیرا بیشترین افراد مهاجر را نسل جوان و تحصیل کرده تشکیل میدهد و مهاجرت آنها باعث فرار مغزی شده و ضعف نو آوری و خلاقیت را در کشور ببار خواهد آورد .

نظر به احصائیه های اخیر گفته میشود که افغانستان کشوریست با فیصدی بالا در قسمت داشتن نسل جوان و آماده کار .

در صورت مساعد بودن وظیفه و شغل برای جوانان افغانستان همچنان در ردیف کشور های پیشرفته قرار خواهد گرفت ، برعکس اگر به خارج شدن جوانان و فرار مغزی از کشور اجازه داده شود و موقع مناسب برای تحصیل ، وظیفه و کسب کار جوانان فراهم نگردد افغانستان در قهقراء ذهنی و فکری قرار خواهد گرفت و از جمع کشور های رو به انکشاف به کشور عقب مانده نزول خواهد کرد .

منحیث یک شهروند افغان که در ارتباط سیر صعودی اقتصاد کشور خویش می اندیشم برایم جای تاسف و نگرانی است ، که جمع کثیر از جوانان و افراد تحصیل کرده از کشور خارج شده و از ذهن های افغانی و قوی خویش برای پیشرفت کشور هایکه همواره برای استعمار کشور ما تلاش کردند استفاده نمایند ، جای تاسف است که ما جوانان و اهل علم از حق تحصیل خویش بهرمند نشویم و وقت گران تر از الماس خویش را دور از تحصیل و کسب علم سپری نمایم .

سیرت اخلاقی رسول گرامی ﷺ

بخش هژدهم

عاطفه و شفقت بی‌نظیر

انسان‌های سنگدل، شفقت را نمی‌شناسند و مهر و عاطفه در دل‌هایشان جایی ندارد، اما کسی که الله متعال به او قلبی مهربان مانند قلب رسول الله ﷺ عنایت کرده، رحمت، سراسر وجودش را فرا می‌گیرد.

آنجناب ﷺ هنگامی که فرزندشان ابراهیم فوت نمود، اشک از چشمان مبارک سرازیر شد؛ در این وقت عبدالرحمن بن عوف س گفت: ای رسول الله! شما هم گریه می‌کنید؟! فرمودند: «ای ابن عوف! این، نشانه مهربانی است». و همچنانکه اشک می‌ریخت، فرمود: «چشم‌ها اشک می‌ریزد و دل اندوهگین است، ولی سخنی که موجب نارضایتی الله شود، به زبان نمی‌آوریم و ما به خاطر جدایی تو ای ابراهیم! غمگین هستیم». [صحیح بخاری (۱۳۰۳)]

شفقت و مهربانی رسول الله ﷺ تنها در مورد خویشاوندانشان نبود؛ بلکه شامل عموم مسلمین نیز می‌شد. بطور مثال اسماء دختر عمیس همسر جعفر ب می‌گوید: رسول الله وارد خانه من شد و فرزندان جعفر س را صدا کردند، پس دیدم در حالی که اشک‌هایشان سرازیر است، آن‌ها را می‌بوید. گفتم: ای رسول الله! آیا از جعفر به شما خبری رسیده است؟ «فرمودند: بلی؛ امروز جام شهادت را نوشید».

اسماء ل می‌گوید: ما با گریه بلند شدیم؛ سپس آن جناب ﷺ برگشت و فرمود: «برای خانواده جعفر غذا درست کنید؛ زیرا آن‌ها به این حادثه مشغولند». [طبقات ابن سعد (۲۲۰/۸)، و سنن ابن ماجه (۱۶۱۰)]

اینک که با گوشه‌ای از اخلاق پیامبر بزرگ اسلام ﷺ بویژه شفقت و مهربانیشان با کودکان آشنا شدیم، شایسته است که ایشان را الگو قرار دهیم. بخصوص که ما، در زمانی زندگی می‌کنیم که احساس محبت نسبت به کودکان کم شده است و از آن احترامی که باید برخوردار باشند، برخوردار نیستند. باید بدانیم که آن‌ها، پدران و مادران فردا و مردان و زنان آینده امت اسلامی خواهند بود.

ملاحظه می‌کنیم که چگونه پیامبر اکرم ﷺ با اخلاق و رفتار نیک شان به دل‌ها راه پیدا می‌کند و طوری برخورد می‌نماید که کودکان نیز ایشان را دوست می‌دارند، به ایشان احترام می‌گذارند و جایگاهشان را می‌دانند.

این شاگرد رسول اکرم ﷺ، صحابی بزرگوار انس س وقتی از کنار کودکان می‌گذشت، به آنان سلام می‌کرد و می‌گفت: پیامبر اکرم ﷺ این کار را انجام می‌داد. [صحیح بخاری (۶۲۴۷)]

د سر درد لس لاملونه

کلستري سر درد

دا ډول سر درد له ځان سره شدید درد لري، په داسې حال کې چې دا درد د نورو ډولونو په پرتله لږ عام دی او له هرو لسو نفرو (۹) یې نارینه دي. او بل هغه کسان چې ډیر وخت نشه یي توکي کاروي هم له دې ډول سر درد سره مخ کیږي.

د کلستر سر خوږي په ډلیزه توګه حمله کوي.

سر دردي، هره ورځ په یوه معین وخت کې خپریږي. او امکان لري دا دردونه ورځې، اونۍ، او کیدای شي میاشتې وخت ونیسي، او دا هم امکان لري چې وروسته له یوې میاشتې یا هم کال وروسته انسان فکر وکړي چې نور نو ښه شوم، خو تر ډیرې مودې وروسته ناروغي بیا را وګرځي چې په پیل کې نیمه سردردي ترې پیدا کیږي، او ورسره زوکام، او له سترګو څخه اوښکې بهېدل هم ملګري وي. خو که د سر درد په لومړۍ مرحله کې سوچه اکسیجن تنفس کړی، د درد
شایي ودروي.

کله چې له دې ډول سر درد سره مخ شوی، نو له سګرټ څکولو او له فزیکي فعالیتونو څخه ډډه وکړئ.

نرمه سر دردي

دا ډول سر دردي ډیره عامه ده، ددې ډول سردردی د پیدا کیدو لاملونه د سر د کاسې د عضلاتو، د اورمېږ (غاړې) د خنګلو او ځان دردونه دي. ددې ډول حیراونکو دردونو را څرګندیدل په عصبي سیستم هم تاثیر لري.

نیمه سر دردي

نیمه سر دردي لنډمهاله تبه وي، چې د سر په یوه برخه کې پیدا کیږي، دا ډول سردردي په یوناني ژبه کې هم د (نیم سري) په نامه یادیږي چې له امله یې انسان په غیر عادي ډول د خستګۍ احساس کوي، او وجود یې سستي کوي، چې وروسته زړه بدوالی او استفراق هم ورسره ملګري کیږي.

دا دوره په لومړیو کې څو دقیقې حتا څو ساعته دوام مومي او وروسته ټول سر په درد راولي.

د دماغ شاوخوا سر دردي

ددې ډول ناروغانو د دماغو په شاوخوا کې مړ درد وي او ورو ورو ټول سر په درد اخته کیږي، چې دا هم له استرا حت سره ښه کیږي، تبه، د سر خوږ، او د غاړې شخېدل یې نښې نښانې دي.

د ماغزو د تومور له امله سردردي

دا ډول سر دردي له نور سره توپیر لري، او ډیری وختونه دسهار له خوا وي چې دا هم ډیره شدیده تبه لري، چې د سر د ښورولو، د درانده شي د پورته کولو، او په ځانګړي ډول د ډیر ټوخي له امله وي، معمولا د سردردی سره د خوب اختلالات هم مل وي.

د ویني د لوړ فشار له امله سر دردي

په دغو ناروغانو کې هم یو ډول سر درد وي، معمولا کله چې د وینې فشار ډیر لوړ شي (لږ تر لږه 020 ته او یا هم 012 درجو ته ورسیږي) نو دا ډول سردرد را مینځته کوي.

د سترګو له لوري سر دردي

ډیر کله انسان ته دسترګو له لوري سر دردي پیدا کیږي چې دا دا ډول سر دردي ډیر کله د ډیرې مطالعې، یا هم ټلویزیون ته د کتو له امله رامنځ ته کیږي.

د سینوس له امله سر دردي

دا ډول سردردي ډیر کله د سینوسونو (سینوسایټس) التهاب او ناروغۍ له امله پیدا کیږي او زیاتره پر تندي باندې تمرکز کوي، دا ډول درد ډیر کله د سر د خوځولو او اوږد غزیدلو پر وخت احساس کیږي، او له خوبه تر پاڅیدو وروسته نور هم ډیریږي.

د غاښونو انتاني ناروغۍ له امله سر دردي

د سردردي دا ډول تل په مخ کې له دردونو پیل کیږي او ورو ورو ټول سر ته خپریږي.

او ورستی هم له سر دردی سره حسا سیت

دا ډول سر دردي، ډیر لاملونه لري، لکه د پزې بندوالی، زوکام او ټوخي. کله کله د نس ناستي او حساسیت کنټرول هم د سردردی سبب کیږي.

****

خورې! دعوت یوازې د سړیو نه بلکې د ښځو دنده هم ده

مسلمانې او مؤمنې خویندې د اسلامي ټولنې د کورنیو هغه ډیوې او څراغونه دي چې په وسیله یې د کورنیو د غمونو، اندیښنو او بد مرغیو تیارې له مینځه ځي او پر ځای یې د مینې، خوښۍ او نېکمرغۍ پلوشې راخپرېږي، خو که خویندې خپل رول او اهمیت په ټولنه کې درک او تثبیت کړي، ټولنې ته وښيي چې زه له یوې خوا یو لړ امتیازات او حقوق لرم او له بلې خوا یو لړ مسؤلیتونه او مکلفیتونه هم لرم، یو شمیر دندې او کارونه لرم چې باید سرته یې ورسوم او رسولی یې هم شم، او دا ددې لپاره نه چې خپل شهرت په ټولنه کې مطرح کړي بلکه ددې لپاره چې په اسلام کې د ژوند د نظم او انساني پیاوړتیا اهمیت او ارزښت ټولو ته ثبوت شي.

د خویندو ځینې دندې او مسؤلیتونه خوله بیان پرته ټولو ته معلوم دي چې عبارت دي له (د خپل کور او کورنۍ د چارو تنظیم او سمبالښت، د ماشومانو پالنه او روزنه، د خپل خاوند خدمت او په شرعي امورو کې اطاعت، د خپلوانو او دوستانو سره نیک سلوک او غوره چلند) که یوه خور دغه دندې هم په ریښتینولۍ او صداقت سرته ورسوي، نو د خوشحالۍ او ویاړ ځای دی خو پرته له هغې پداسې فاسد او ناوړه شرایطو او حالاتو کې چې د ټولنې په اړه او ذهن (په ځانګړې ډول په ځوان نسل) کې د جهالت، بې دینۍ، اخلاقي مفسداتو، جرمونو، نفاق، ارتداد، بدلمنۍ او نور ویروسونه د ساري ناروغیو د ویروسونو په څیر په لوړ سرعت سره خپرېږي پر همغه چارو بسنه نده پکار، که نه نو بیا به خپله کورنۍ او ماشومان هم ددغو بد مرغیو له اغیز څخه خوندي ونشو ساتلای.

نو مسلمانې خورې! پاڅیږه د اسلامي ټولنې د ژړه غوني او بد حالت له غوښتنو او اړتیاوو سره سم لومړی خپل ځان د دیني او عصري علومو په روښنایي نیکمرغه او وربانده د کفري حالتونو او رواجونو د تیارو چاپیریال له مینځه یوسه، خپله خپل ځان، کورنۍ او ټولنه د اسلام د احکامو او اوامرو تر سیوري لاندې راوله.

خویندو که ځانونو ته مسلمانې او مؤمنې وایو نو باید په ریښتیني توګه مسلمانې او مؤمنې و اوسو نه په رواجي ډول ترڅو د آخرت په ورځ زمونږ د مسلمانۍ دعوه دروغ ثابته نشي، د مسلمانۍ د دعوې ریښتیني کول دادي چې په اسلام کې په بشپړ ډول داخل شو او هغه غوښتنې چې زمونږ دین یې نن ورځ له مونږ څخه لري په صداقت سره پوره کړو، پوهیږو چې اسلام تش په خوله او نوم د شعارونو دین ندی چې یوازې د څو عباداتو په ادا کولو او یو څو جملو شعارونو په تکرارولو باندې وویاړو او نور په قرار کینو، بلکه د اسلام خدمت، اسلام ته دعوت او د اسلام لپاره قرباني ورکول لکه څرنګه چې په نارینه وو ده، پر ښځو هم ځینې مسؤلیتونه او دندې شته چې باید سرته یې ورسوي، اسلام

یوازې د سړو دین ندی چې سړي ددین تعلیم او ښوونه حاصله کړي ددین د خپراوي هڅې دې وکړي، جهاد دې وکړي او ښځې دې بې مسؤلیته په قرار کیني.

خویندو! که نارینه کولی شي ددین زده کړه وکړي مونږ یې باید د هغو څخه ښه وکولای شو. که ورونه ددین د صحیح فهم د خپریدا هڅې کوي، مونږ یې هم کولای شو بلکه مونږ یې تر هغوی یوځه ښه کولای شو.

خویندو! که نارینه د نارینه و ځوانانو د اصلاح کار کولای شي، نو مونږ د ښځو او پیغلو د اصلاح او سمون کار څرنګه نشو کولای؟ ولې نشو کولای خویندو ته ددین ضروري احکام ورزده کړو؟ ددین سم فهم وروښیو، هغه ستونزې او کړاوونه چې خویندې د ناپوهۍ او دین څخه د ناخبرۍ له امله ورسره لاس اوګریوان دي(لکه د کورني ژوند، اخلاقي، عقیدوي...) د حل لارې چارې وروښیو، هغه بد رواجونه او بدعات چې زیاتره خویندې وربانديې اخته او ددین یوه برخه یې ګڼي له مینځه یوسو، هغه غربي، هندي او نور کفري موډ او فیشنونه چې اوسني ځوانان یې حتی د عصریتوب یوه برخه ګڼي او دوی یې د شوق په مرض اخته دي، د ناوړه اغیزو ذهنیت یې ورک کړو او له مینځه یې یوسو. پردې اساس باندې ننی وخت له مونږ څخه د اسلامي هر اړخیزنظام په ژوند کې د راوستلو غوښتنه کوي.

نه د نني وخت زیاتره ښځې داسې دي چې یوازې د لوډسپیکر او راډیو په غږ سره سمدستي په ځان او خپلو چارو کې مثبت بدلون او سمون راولي، نه د نارینه وو خبرې په ښځو دومره اغیز کولای شي خو زه چې خپله د ښځې خبره او لهجه په ښځه اغیزه کولای شي، داسې کیدای نه شي چې نارینه ټول هغه حالات چې په ژوند پورې تړاو لري خویندو ته بیان کړي، نه ددې شرایط شته چې خویندې ددیني احکامو د زده کړې لپاره ازادانه هر ځای ته ولاړې شي او نه هم نارینه ددین د سم فهم، او ددین د ډیرو احکامو د زده کړې پیغام په بشپړ ډول خوندو ته رسولای شي، نو خویندو! ددغه چارو د سرته رسولو مونږ او تاسو مسؤلې یو، ددین ساتنه او ددین د احکامو ښوونه له مونږ څخه همت، جرأت، غیرت او لویه قرباني غواړي، که مونږ دغه اخلاقي معیارونه په ځان کې پیاوړې اوپه کار واچوو، هله به د حضرت حفصې په څیر وکولای شو ددین په مینه خپله وینه قرباني کړو، د ام عماره په څیر (چې د احد په ورځ یې د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه دفاع کوله) ددین څخه دفاع وکړو، ستره نمونه خدیجة الکبری رضی الله عنها د عالمانو استاده، سپیڅلې عایشه رضي الله عنها او نورې ټولې هغه طاهرانې او اتلانې چې ددین سره د مینې او قربانۍ ثبوت یې د اسلامي تاریخ په زرینو پاڼو کې له ورایه ځلیږي، باید د خپلو اعمالو او اخلاقو لپاره نمونې او لارښودې وټاکو

BRANCHES OF FAITH (8):

HONOURING GUESTS

(Derived from Inspired Foundation's weekly reminders)

The phrase **"Ikram ad-Daif"**, translated as "honouring/being hospitable to one's guest", is one of the most virtuous and significant social values in Islam and a sign perfection in one's faith & character. The Arabic word for hospitality is "Diyafa (ضِيَافَة)" from the stem "Dafa (ضَافَ)"; which literally means providing the guest with accommodation. In application, it entails **concern and generosity of a host towards his/her guest**.

Nowadays the arrival of guests often signals the arrival of restlessness and discomfort. Many people sigh or make excuses at the news of a guest arriving forgetting the reality that welcoming a guest is a major part of our Imân!

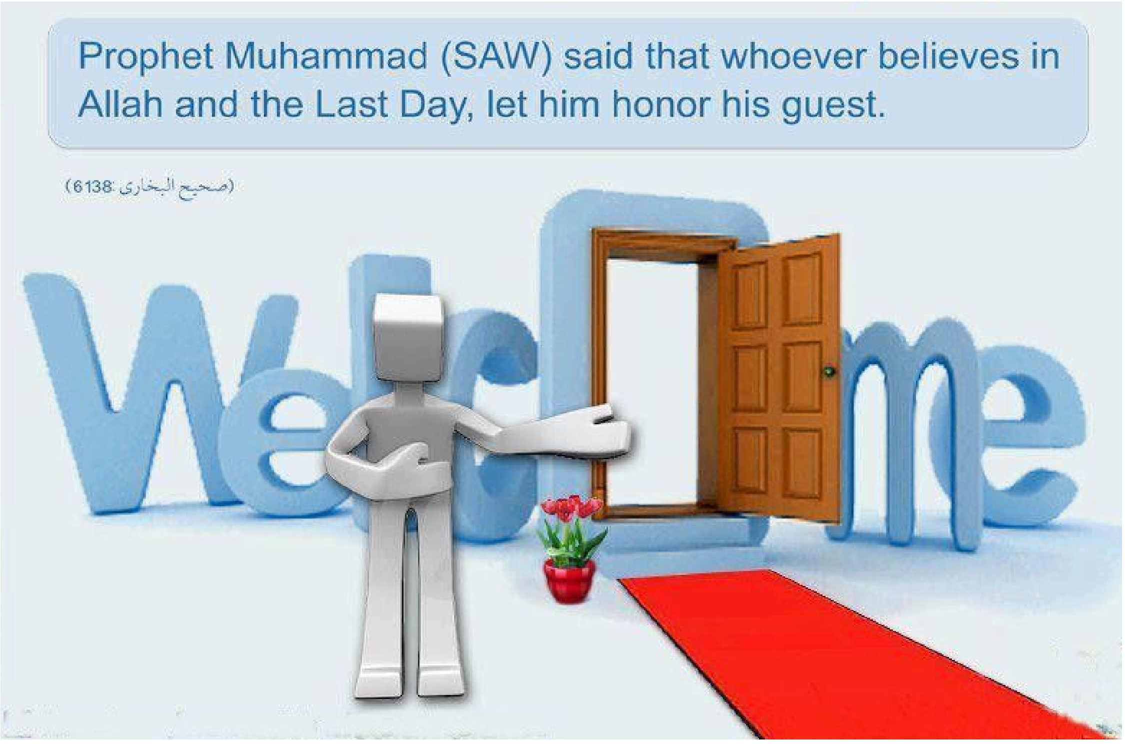

Islam attaches great importance to social practices and values (e.g., honouring guests) which deepen the bonds of brotherhood/unity and increase cooperation and empathy within communities. Hospitality in Islam is a **multi-faceted** practice and thus not limited to the generosity that we show guests who visit our homes but extends beyond our walls towards our neighbours as well as the wider community, particularly during times of need (e.g., natural disasters). In Islam, guests who visit our homes must receive our utmost kindness and generosity. The same principle applies whether the guest is a family member, a stranger, rich or poor, a Muslim, or non-Muslim.

Our beloved prophet Muhammad ﷺ, who was an exemplar of generosity and kindness said:

مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ جَائِزَتَهُ».قَالُوا وَمَا جَائِزَتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ «يَوْمُهُ وَلَيْلَتُهُ وَالضِّيَافَةُ ثَلاَثَةُ أَيَّامٍ فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ عَلَيْهِ

"He who believes in Allah and the Last Day should serve his guest generously by giving him his reward." *It was asked. "What is his reward, O Allah's Apostle?" He said, "(To be hosted generously) for a day and a night with high quality food. The guest has the right to be entertained for three days (with ordinary food) and if he stays longer, what he will be provided with will be regarded as Sadaqa (a charitable gift)" [Sahih Muslim].*

Honouring a guest isn't merely accommodating them but rather means making sure the guest is **welcomed and comfortable as if he is in his own home**, smiling at them cheerfully and by providing the best food and drink to one's ability. These are the rights of a guest upon their host.

A Story Of True Sacrifice

The prophet (ﷺ) said, "Who will entertain this (man) as guest?" One of the Ansar said: "O Messenger of Allah, I will." So, he took him home and said to his wife: "honour the guest of Messenger of Allah (ﷺ)." The Ansari asked his wife: "Have you got anything?" She answered: "Nothing, except a little food for the children." He said: "Keep them busy with something, and when they ask for food put them to sleep. When the guest enters, extinguish the light and give him the impression that we are also eating." So, they sat down and ***the guest ate and they passed the night hungry****. When he came to the Prophet (ﷺ) in the morning, he said to him,* ***"Allah admired what you did with your guest last night"*** *[Bukhâri].*

In a hadith quoted above, we saw the importance Islam attaches to the of honouring guests by the way the Prophet (ﷺ) linked this branch of faith to belief in Allah (ﷻ) and the Final Day (*"He who believes in Allah and the Last Day should serve his guest generously by giving him his reward"*). Also, the fact that if any further time offered to the guest after three days is Sadaqah (charity), then that which is less than 3 days is from the Waajibaat (the obligations). **This shows that it is mandatory**. We also learnt that the first day and night of the guest necessitates a very high-quality reception, with the most excellent of food and service. The second and third days are of a more normal kind.

A Collective Responsibility

Honouring the guest is **not restricted** to the rich or those whom we already know. In fact, showing generosity to those whom we don't know, and the poor, is more virtuous and rewarding!

Ibn Hazm said, "To entertain the guest is an obligation upon the villager and the city dweller, upon the scholar and the ignorant; a day and night of excellence and then three days as his right to be hosted. If he does not receive his hospitality, then he is to take his right however he can and have his debt paid off as such."

****

Fitrah in islam

When a child is born, it has with it a natural belief in God. This natural belief is called in Arabic the "Fitrah".[1] If the child were left alone, it would grow up aware of God in His oneness, but all children are affected by the pressures of their environment whether directly or indirectly. The Prophet, may the mercy and blessings of God be upon him, reported that God said,

"I created My servants in the right religion but the devils made them go astray."[2]

The Prophet also said,

"Each child is born in a state of "Fitrah", but his parents make him a Jew or a Christian. It is like the way an animal gives birth to a normal offspring. Have you noticed any (young animal) born mutilated before you mutilate them?"[3]

So, just as the child's body submits to the physical laws which God has put in nature, its soul also submits naturally to the fact that God is its Lord and Creator. But its parents try to make it follow their own way and the child is not strong enough in the early stages of its life to resist or oppose its parents. The religion which the child follows at this stage is one of custom and upbringing and God does not hold it to account or punish it for this religion. When the child matures in youth and clear proofs of the falsehood of his religion are brought to him, the adult must now follow the religion of knowledge and reason."[4] At this point the devils try their best to encourage him to stay as he is or to go further astray. Evils are made pleasing to him and he must now live in the midst of a struggle between his Fitrah and his desires in order to find the right road. If he chooses his Fitrah, God will help him overcome his desires even though it may take most of his life to escape, for many people enter Islam in their old age although most tend to do so before that.

Because of all these powerful forces fighting against the Fitrah God chose certain righteous men and revealed to them clearly the right path in life. These men whom we call prophets were sent to help our Fitrah defeat its enemies. All the truths and good practices present in societies around the world today came from their teachings, and if it were not for their teachings, there would be no peace or safety in the world at all. For example, the laws of most Western countries are based on the

"Ten Commandments" of Prophet Moses, like "Thou shalt not steal" and "Thou shalt not kill" etc., even though they claim to be "secular" governments, free from the influence of religion.

Thus, it is man's duty to follow the way of the prophets since it is the only way which is truly in harmony with his nature. He should also be very careful not to do things simply because his parents and their parents did it, especially if knowledge reaches him that these practices are wrong. If he does not follow the truth, he will be like those misguided people about whom God says in the Quran:

"If they are told to follow what God has revealed, they say: 'No, we will continue to follow what we found our foreparents doing!' Even though their foreparents did not comprehend anything nor were they rightly guided." (Quran 2:170)

God forbids us from obeying our parents if what they want us to do is against the way of the prophets. He said, in the Quran,

"We advise man to be good to his parents, but if they try to make you do in My name what you know to be false, do not obey them." (Quran 29:8)

Born Muslim

Those who are fortunate to be born in Muslim families must be aware that all such "Muslims" are not automatically guaranteed paradise, because the Prophet warned that a large part of the Muslim nation would follow the Jews and Christians so closely that if they entered the den of a lizard, Muslims would climb in after them as well.[5] He also said that before the Last Day some people would actually worship idols.[6] . Today, there are Muslims all around the world praying to the dead, building tombs and masjids over graves and even performing rites of worship around them. There are even some who claim to be Muslim and worship Ali as God.[7] Some have turned the Quran into a good luck charm which they hang on chains around their necks, in their cars or on key chains etc. Therefore, those born into such a Muslim world who blindly follow whatever their parents did or believed, have to stop and think whether they are simply a Muslim by chance or a Muslim by choice, whether Islam is what their parents, tribe, country, or nation did or does, or what the Quran teaches and what the Prophet and his companions did.

Why I Embraced Islam

By Sr. Asiya Abd-Az-Zahra

Islam has been described as being the religion of Fitrah, the innate nature of all humans. It is not surprising therefore when we discover that Islam is being accepted as the only pure way of life a person can follow by millions of reverts around the world. Statistics show that out of every 5 revert to Islam, 4 are females. This blows away the false concept that Islam is a repressive religion for women. The following is one account of a sister who submitted to Alla as her Lord, took Islam as her religion, and Mohammed (may Peace Be Upon Him) as her Messenger...

I have always, since developing an ability to think deeply, believed in the existence of a single Creator, on whom everything that exists is dependent. Though my parents are Buddhist, from the age of 13, to this Creator, I have steadfastly prayed and yielded guidance from ever day that I can remember. Yet being schooled within a Christian environment, I naturally identified myself as a Christian.

, my knowledge of Islam was minimal. I perceived it as a bizarre religion, limited to only a few underdeveloped nations, most of which were in the Middle East, and which endorsed an astoundingly suppressive lifestyle, particularly for women. Muslim women, I presumed, were considered inferior - a passive domestic slave, bashed often and forced to compete among four for her husband's affections, which he could withhold from them all if he wanted to. The majority of these ideas I developed from hearsay, interactions with others I assumed knew what they were talking about and a few documentaries on Iran and Saudi Arabia I watched on television.

As I entered the university nearly three years ago, I came into contact with quite a number of Muslim students from various backgrounds. Strangely enough, even to myself, I was drawn to them and developed a curious inclination to learn and understand more about their religion. I observed how content they seemed and was very impressed by their openness and warmth towards myself and each other, but more importantly with their pride in belonging to a religion which holds many negative connotations.

I gradually became fascinated with Islam, and through a process of education, developed a great respect for it than even my beloved Christianity. I was stunned at how wrong my previous conception had been and became particularly overwhelmed at the tremendous entitlements, equality and acknowledgment Islam provided for women. I realized the reality of the Islamic lifestyle and the truth concerning that feeble American innovation termed "Islamic fundamentalism." Is it said that any person who possesses the faculty of reason and an open mind should recognize logic and truth when he/she encounters it, and so it was in my case.

More and more, literature, signs and evidence were revealed to me, and more and more, my intellect was stimulated and my heart, warmed. I wanted to know everything about Islam and felt already sense of brotherhood with a belonging among its followers.

What impressed me the most was how practical Islam is - how it encompasses a rule and a lesson for almost every facet of living. And by the sheer grace of God, I at last understood the faults of Christian theology and of the concepts I had previously accepted unquestioningly.

At midday, on August 4th, 1994, before over 20 witnesses, I recited the shahadah and became an official Muslim. I shall never forget the bliss of that day and how much my life has turned around in only a year's time.

I have often been asked what it is like to be a revert and of the difficulties i must endure. Though I do not wish to dwell on this topic, as pity is not my priority, I shall give some examples of what I have been through.

The period up till the end of Ramadan was, by far, the hardest to get through. family disputes took place almost daily; I was showered with verbal abuse, ridicule and threats. On many occasions, my room was physically torn apart, books mysteriously disappeared and slanderous phone messages were sent to my friends and their parents.

There have been times I have been locked out of my home and forced to abstain from dinner as pork was deliberately served. Even to this day, all my mail is opened before I have the chance to do so myself. Apart from my housing and meals, I must provide for myself financially. My readings, as my conversations over the phone are done in privacy. My writings and my visits to the mosques or other Islamic venues must always be concealed. I am similarly not able to visit friends very often as I may be "brain-washed" even more.

I cannot perform my prayers until I am sure no one is around, nor can I express my excitement and celebration during Ramadan. I cannot share the joy at knowing yet another sister has put on Hijab, nor can I discuss the lesson I have learned this day or the speech given by an Islamic scholar/scientist. Moreover, I must continually defend the Muslims and the Islam portrayed on the media, and fight against the stereotypes my parents stubbornly maintain.

To see their expressions of disgust at myself is almost unbearable. I am now insecure as to my parents affections and constantly worry of how much I am hurting them. Through the entire month of Ramadan, my mother spoke to me in not once. I had to hear her say time and time again at how I had betrayed my family. My pleading with her otherwise was to no avail. I am told over and over again that what I have done is unforgivable and if any of our relatives or already few friends knew, my parents would surely be outcasts.

However, I do not claim to have a miserable life. I am more content and at peace now than I ever have been. My purpose in relating all of this is to try to display the opportunities that many of you have which are so often taken for granted, so little taken advantage of, but so precious to many reverts like myself.

To reflect on these hardships alone would imply I have gained nothing by becoming a Muslim other than pain. On the contrary, Islam has given me already so many vast rewards, I shiver to think of how much more wonderful the gifts of paradise would be.

At the time of my reversion, although I had accepted Islam as being true, I had no idea of the vast internal changes it would incur upon me. even I am astounded at how much i devour knowledge, how Islam is in my thoughts every waking moment, how compelling I feel my responsibility is to the Ummah and how more of a Muslim I became every month. It is as if as one's life in Islam progresses, it spreads to encompass and govern every cellular and spiritual dimension in oneself.

Remarkably, from one religion, I have gained a profound insight into the operations of human behavior and sociology, as well as geophysics and astronomy. As i mature, it becomes clearer and clearer to me that again and again, it is Islam that has already answered the social and economic dilemmas of our time.

Over the past year, I have developed quite an extensive breadth of Islamic knowledge and have studied ayats of the Holy Qur'an in much finer detail. Not once have I come across anything which would make me doubt the authenticity of the Qur'an and the reverence of Islam for contemporary society, for even one minute. This has been the only religion I have ever been completely sure of and am more sure of each day that I serve.

تماس با ما

media@hayatfoundation.org.uk

hayatfoundationuk

+44 7588 811824 - +44 7508 848893

www.hayatfoundation.org.uk

ماهنامه حراء میاشتنی

Monthly Hera

ماه نامة تربيتي علمي و ديني